

Хто забіў?

У вёску Вялікая Машчаніца Бялыніцкага раёна пасля вызвалення з калоніі вярнуліся два чалавекі, якія раней абвінавачваліся ў забойстве сям'і з шасці чалавек.

У ноч 1 чэрвеня 2005 года адбылося жудаснае злачынства ў Вялікай Машчаніцы. А праз дзень ужо былі затрыманыя шэсць маладых людзеў ва ўзросце ад 18 да 24 гадоў з гэтай вёскі. Пяцёра з іх былі абвінавачаныя ў забойстве. Расследаванне па справе цягнулася амаль пайтры гады, адзінаццаць месяцаў ішоў судовы працэс у Магілёўскім абласным судзе пад старшынствам суддзі **Міхаіла Мельніка**. У выніку судовага разгляду пракурор запатрабаваў для двух падазраваных выключную меру пакарання — расстрэл. Яшчэ для трох чалавек — пажыццёвае зняволенне.

Аднак 2 лістапада 2007 года судовая калегія Магілёўскага абласнога суда ўсім гэтым хлопцам у сувязі з недаказанасцю віны вынесла апраўданы прысуд. Адзін з падсудных — Аляксандр Клепча — быў вызвалены з-пад вартаў ў зале суда. Астатнія былі пакараныя тэрмінамі зняво-

лення ад 4 да 10 гадоў за іншыя злачынствы: крадзяжы ды згвалтаванне. У лютым 2008 году адбылося пасяджэнне Вярхоўнага суда РБ, які цалкам зацвердзіў прысуд Магілёўскага абласнога суда.

І вось у выніку абвешчанай у мінулым годзе амністыі 20 траўня быў вызвалены з-пад вартаў ў Аршанскай калоніі Генадзь Салаўёў, а 23 траўня — з Бабруйскай калоніі Сяргей Юшкевіч. Абодва адразу ж прыехалі да бацькоў у Вялікую Машчаніцу. Аднаў з іх у свой час пракурор патрабаваў прысудзіць да расстрэлу, другога — да пажыццёвага зняволення.

Дагэтуль няма адказу на галоўнае пытанне — хто забіў вясковую сям'ю з шасці чалавек, у тым ліку двух малых дзетак. Тым часам новыя зоркі на пагоны за гэты час паспела атрымаць амаль усё кіраўніцтва Бялыніцкага РАУС. Як кажуць людзі, — за тое, што ў свой час імгненна выконвалі любы загад былога старшыні райвыканкама Аляксандра Ільянава, які зараз сам знаходзіцца пад вартай.

**Іван Барысаў, газета
«Свабода»**

С выходом на пенсию белорусам придется повременить

Все показатели относительно старения в Беларуси перевыполнены с лихвой. Пятая часть граждан страны — пенсионеры. С 2009 года ситуация только ухудшится: прирост трудоспособного населения сменится его убылью, а численность получателей пенсий будет неуклонно расти. У белорусов есть лишь одна, крайне болезненная, но неизбежная альтернатива нищенской пенсии — увеличение пенсионного возраста, считает координатор по вопросам старения Департамента по экономическим и социальным вопросам штаб-квартиры ООН Александр СИДОРЕНКО.

АЭС пабудуюць непадалёк ад Бялыніч

Кукшынаўская пляцоўка можа стаць месцам размяшчэння беларускай АЭС, паведаміў у гутарцы з карэспандэнтам **БЕЛТА** старшыня Прэзідыума Нацыянальнай акадэміі навук **Міхаіл Мясніковіч**.

Камісія па выбары АЭС завяршила разгляд і аналіз рэзультатаў гідрагічных, геагічных, сейсмалагічных і іншых даследаванняў патэнцыяльных пляцовак. Матэрыял накіраваны ў Савет Міністраў Беларусі.

Па выніках работы камісіі прыйшла да высновы, што Кукшынаўская пляцоўка, што Шклоўскім раёне, лепш за ўсё адпавядае патрабаванням па будаўніцтву АЭС.

«На першое месца камісія паставіла **Кукшынаўскую пляцоўку**, на другое — Астравецкую, а на трэцяе — Краснапалянскую» (Чавускі раён), — расказаў **Міхаіл Мясніковіч**.

Паводле яго слоў, ніякіх за- бараванільных фактараў для будаўніцтва на Кукшынаўской пляцоўцы беларускай АЭС не існуе..

«Есць пэўныя абмежаванні для будаўніцтва, аднак яны вырашаюцца правядзеннем інжынерных работ», — дадаў ён.

БЕЛТА

Апошні званок

Закончыўся чарговы навучальны год. 23 траўня амаль ва ўсіх школах Бялыніцкага раёна для вучняў 11 класаў празвінёй апошні званок. Яны развітваюцца са сваімі навучальнымі ўстановамі назаўсёды, каб пачаць новае самастойнае жыццё. Іншыя школьнікі будуць адпачываць ад заняткаў на працягу трох месяцаў.

Развітальная лінейка ў Машчаніцкай сярэдняй школе ў сувязі з тым, што большая частка вучняў знаходзілася на аздараўленні ў Магілёўскім санаторыі "Сосны" адбылася крыху пазней, 26 траўня, пасля вяртання дзяцей з адпачынку (вёску Машчаніца не абмінула Чарнобыльская наўала, яна знаходзіцца ў радыядзейчай забруджанай зоне). Пад час лінейкі выпускнікі выказвалі падзяку настаўнікам за набытыя веды, настаўнікі жадалі вучням добра здаць выпускныя экзамены, поспехаў на далейшым жыццевым шляху. А выпускала ў гэтым годзе школа аднаго з буйнейшых аграгарадкоў Бялыніцкага раёна аж цэлых 6 вучняў. Дарэчы, першы клас Машчаніцкай школы ў гэтым годзе скончылі толькі чатыры маленькія чалавекі. Гэта яскрава сведчыць, чаго на сам рэч варта шырокая разрэкламаваная ў дзяржаўных сродках масавай інфармацыі праграма адраджэння вёскі. Дырэктар школы Андрэй Ганчук уручыў каштоўныя падарункі вы-

пускнікам, якія дасягнулі добрых вынікаў у вучобе, працоўнай дзейнасці, а лепшыя вучні астатніх класаў былі заахвочаны ганаровымі граматамі. Усё мерапрыемства прайшло вельмі арганізавана, на добрым узроўні.

Але асабіста мяне засмуціў адзін факт. У школе з беларускай мовай навучання вядучыя мерапрыемства вучаніцы 10 класа Вольга Козырава і Марына Шутова, абсолютна ўсе выступаючыя настаўнікі, старшыня Машчаніцкага сельвыканкама Аляксандр Шчацінка і прадстаўнік райвыканкама Канстанцін Салаўёў ў сваіх выступах карысталіся выключна расейскай мовай. Гэта тым больш сумна, што ў штодзенным жыцці абсолютная большасць з іх, як і амаль усе наўчэнцы школы, размаўляюць на беларускай мове і выдатна яе ведаюць. Чаго не ска-

жаш пра расейскую, выступленне некаторых прамоўцаў гучалі прыкладна так: "Мы грюкалі, грюкалі, а нам ніхто не адчіняеца". Было нават не зусім зразумела, аб неабходнасці быць патрыётамі якой краіны казалі дарослыя выступаючыя. Шаноўныя дзяржавныя чыноўнікі, паважаныя настаўнікі, несаромцеся роднай мовы, з вашых вуснаў яна гучыць цудоўна. Нашай мовай.., як і нашай гісторыяй (а вёска Вялікая Машчаніца ўпамінаецца ў летапісных крыніцах ужо напрыканцы 16 стагоддзя, у 1627 годзе паводле інвентара Бялыніцкага маёнтка ў ёй напічвалася ўжо 85 двароў) трэба ганарыцца, тады і нашы дзецы будуць сапраўднымі патрыётамі сваёй Радзімы – Рэспублікі Беларусь.

Барыс Вырвіч

Аляксандр Рыгоравіч забыўся, што ягоны сын узнічальвае Савет бяспекі

Выступаючы перад «нацыянальнымі сходамі», Аляксандр Лукашэнка заявіў, што ў Беларусі сталі з'яўляцца «цэлые дынастыі прафесійных рэвалюцыянероў».

Аляксандр Рыгоравіч, відаць, забыўся, што ягоны старэйшы сын Віктар Лукашэнка з'яўляецца ягоным памочнікам па нацыянальнай бяспечы і аднім з кіраунікоў Савета бяспекі, другі сын Зміцер узнічальвае Прэзідэнцкі спартовы клуб.

Акрамя таго, агенцтва «Інтэрфакс» паведаміла, што ў Аляксандра Лукашэнкі ёсць яшчэ адзін сын – 4-гадовы Мікалай, пра якога беларускі кіраунік сказаў: «Малодшы сын будзе презідэнтам Беларусі».

Дзецы жа апазіцыянероў, калі яны актыўна ўключаюцца ў барацьбу за свабоду і дэмакратыю, як паказвае практика, ідуць услед за сваімі бацькамі ў турмы...

ПЕТР МИГУРСКИЙ: ОЧЕРЕДНАЯ КАБИНЕТНАЯ РЕФОРМА СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА ПО БОЛЬШОМУ СЧЕТУ НИЧЕГО НЕ ДАСТ

В Беларуси в ближайшее время необходимо оптимизировать структуру сельскохозяйственных организаций. Такое поручение дал Александр Лукашенко, посещая 12 мая Несвижский филиал Минского племпредприятия. «Я уже поручал упорядочить структуру в сельском хозяйстве. Здесь нагородили столько же, как и в системе образования. Необходимо разобраться, исключить промежуточные звенья, пересмотреть численность работающих», — подчеркнул А.Лукашенко. Он отметил, что «хорошие специалисты должны работать непосредственно на местах».

С этим не поспоришь. В самом деле: на селе нагородили много несуразного. Агропромышленный комплекс густо облепили разного рода промежуточных звенья, живущие за счет производителей сельхозпродукции. Правда, никто все это не спустил на белорусскую землю с неба на парашютах. На протяжении последних десяти лет власть сама настойчиво создавала систему, с которой сейчас вынуждена бороться. Поскольку эта система породила в белорусской деревне немало экономических и социальных несуразностей.

Сегодня скотоместо в общественном животноводстве стоит дороже, чем жилплощадь в агрогородке на одного человека. Возникает вопрос одновременно и житейский, и философский: кто для кого в нашем сельском хозяйстве существует – коровы для людей, или люди для коров? По логике действий власти получается, что люди для коров. Поэтому-то сельчане и чувствуют себя зачастую ущерб-

ными. Потому-то и бегут из деревни люди.

Сегодня в сельском хозяйстве страны начисто отсутствует такой фактор, как мотивация труда. А ведь по большому счету именно она должна определять уровень производства на селе, а не райсельхоз управление или руководитель хозяйства. Пока люди не почувствуют, что они хозяева на земле, воз деревенских проблем с места не стронется.

Александр Лукашенко выехал на село и заметил, что яблони в нынешнем году в цвету, значит будет много яблок. Сразу же прозвучала команда заготовителям: принять до последнего яблочка! А если бы не скомандовал? Совсем не исключено, что сгнил бы богатый урожай.

Но на все случаи деревенской жизни командиров не напастись. Нужны хозяева. Если они появятся, то сами определят, что и сколько сеять, кому продавать, у кого и какие услуги заказывать. А у кого заказывать не станут, те и будут лишними звеньями вокруг сельскохозяйственного производства, которые отомрут сами собой.

80-летняя деревенская старушка всегда вовремя засеет и досмотрит свой приусадебный участок, без потерь уберет с него урожай, не оставит без корма живность. Потому что старушка на своем подворье – полноправная хозяйка. А доярка, механизатор, пастух в сменившем свое название колхозе – наемники, которые к тому же как ни вкалывают, все равно не получат достойную оплату за свой труд. Потому-то в оснащенных техникой хозяйствах посевы нередко жидкие, а скот

недокормлен.

Сегодня в городе можно, сильно не напрягаясь, заработать куда больше, чем на селе, горбатясь от зари до зари. Поэтому все молодое, квалифицированное, крепкое в деревне не задерживается. И из города его вернуть сейчас назад ой, как нелегко. Очередная же кабинетная реформа сельского хозяйства, направленная на то, чтобы какие-то конторы ликвидировать, а какие-то создать, по большому счету ничего не даст. И так продолжится до тех пор, пока крестьянин не будет заинтересован в результатах свое труда, пока государство всерьез не озабочится воссозданием сельского жизненного уклада, уничтожаемого ныне в том числе и агрогородками.

**Петр Мигурский,
кандидат экономических
наук,
доцент Могилевского
государственного
университета
продовольствия,
житель деревни Добрейка
Шкловского района
Могилевской области**

Анекдот дня

- Когда в споре рождается истина?
- Когда в спор вступает начальник.

Зачыняюцца вясковыя школы

З наступнага навучальнага года ў Бялыніцкім раёне будуць зачынены дзве пачатковыя вясковыя школы. Гэты сумны лёс напаткае "пачаткоўкі" у вёсках Вялікі Трылесін і Алешкавічы, бо яны прызнаныя неперспектывнымі па напаўняльнасці. Так, напрыклад, у Вялікатрылесінскай школе ў мінулым навучальным годзе вучыліся ўсяго чатыры школьнікі.

Працягваць далейшае навучанне восенню вучні вышэйзгаданных навучальных устаноў будуць у Свяцілавіцкім і Эсьмонскім НПКДССШ адпаведна.

А "чэсныя" сродкі масавай інфармацыі ўсё трубяць пра росквіт і адраджэнне вёскі. На жаль, вёска працягвае старажытнасць і паступова вымірае...

Іван Барысаў

Так и сказал. А. Г. Лукашенко:

«Некоторые районные, областные издания просто стыдно брать в руки: одни бравурные отчёты чиновников. А ведь в стране масштабное наступление на бюрократию, и журналисты региональной прессы должны быть нашими первейшими попоющими. Надо на местах решать многие проблемы, а они часто не решаются. Такие случаи есть в каждом районе, а местные журналисты молчат, как воды в рот набрали. Критических материалов о проблемах, о том, что волнует людей, нет. Этот недостаток нужно немедленно искоренить. Вплоть до того, что нужно оценивать местные СМИ по набору объективно критических материалов. Там их нет вообще».

БАЛЛАДА О ФЛИКЕРЕ

Короток, граждане, век человечий

Автомобили – вот главное зло.

И получив на дорогеувечья,

Верим мы свято: еще повезло.

Раньше вот помню, не зная напасти

На Пролетарской гоняли мячи.

И не боялись проезжей мы части,

Без фликеров обходились в ночи.

Вот было время! Тащили мы в школы

Прям по дороге портфели свои

Не составлялись на нас протоколы

Было добрей к пешеходу ГАИ.

Нынче ж нельзя быть особенно резвым.

Чтоб на надгробье не тратить цемент

Всем поголовно: и пьяным, и трезвым

Надо носить на себе элемент.

Свет отразит он - проверено в деле!

По назначению его возвратят.

Каждый из нас доберется до цели

И в бренном мире еще погостит.

Нас ДТП, так как раньше, не косят.

Впору кричать во все горло «ура!»

Ты полюбуйся, с улыбкою

носят

На рукавах стар и млад флиkerы.

А вот еще: появилась надежда!

Кончатся вскоре шатанья, разброд.

Будет носить, я читал, спецодежду

Весь, вот те крест, белорусский народ.

Тут не пройдут хитроумные трюки

Ходишь в начальстве иль ЧУП создаешь

Всех уравняют лампасы на брюки

Флиker на спину, едреная вошь!

Вижу в мечтах: светят ярче, чем фары

Мне пешеходов с обочин глаза.

Класть ни к чему будет нам тротуары!

Вовремя станут вижать тормоза!

Смертность в авариях снижается, братцы

Эх и житуха наступит тогда!

Станем без страха мы передвигаться

Влево и вправо, туда и сюда!

Флиkerу - слава! Простое решенье,

Но гениальнее вряд ли найдешь.

Радость - невесте, вдове – утешенье.

Мне – безопасность, едреная вошь...

Сергей Антонов

Анекдот

-Ужин от девушки получить легко. А завтрак надо заработать...